

Úplne krátky heslovitý úvod do kresťanstva pre skautov a skautky

Namiesto úvodu...

Načo zbytočne veľa slov, že? Zmyslom tohto textu je pomôcť Ti porozumieť, o čom je život a čo k tomu hovorí fakt Ježiša Krista. Potom sa môžeš rozhodnúť, či jeho ponuku prijímaš a či chceš to, čo Ti v ňom Boh ponúka. Ak hej – bude už len na tebe, aby si nastúpil ďalšiu cestu, ktorá Ti pomôže v rámci skautingu a s využitím jeho nástrojov prijať tento Boží Dar.

Nestráčajme teda čas a poďme rovno k veci!

Utratiť, alebo investovať?

S peniazmi môžeš urobiť tri veci: uložiť v banke (alebo doma v ponožke), utradiť, alebo investovať.

Život si uložiť nemôžeš, minie sa Ti tak či tak. Môžeš ho iba utradiť, alebo investovať.

Odpoveď na túto otázku nám dáva náboženstvo (alebo inak: svetonázor, viera, presvedčenie). Preto každý človek na svete nejaké náboženstvo má, či už s Bohom, s bohmi, bez Boha, bez bohov,... ale má ho. Jeden z týchto dvoch postojov si totiž zvoliť musíme, či sa nám to páči, alebo nie. Iná možnosť neexistuje.

*Niektoré náboženstvá – obzvlášť ateistická viera a pod. – vravia: **UTRATIŤ!** Okrem tohto hmotného sveta a tohto pozemského života nič iné neexistuje, život alebo utradiš, alebo stratíš. Rob, čo chceš, buď čím chceš, záleží len na tom, aby Ťa to čo najviac bavilo a mal si z toho čo najviac „fun“, na ničom inom nezáleží. Ak Ťa to baví, je to dobré a basta.*

Iné zase hovoria: INVESTOVAŤ! Tento pozemský život je len zlomkom nekonečne dlhšieho života ktorý žijeme, tento hmotný svet je len ostrovčekom nekonečne väčšieho sveta, v ktorom jestvujeme. Ak budeš múdro investovať, budeš žiť skvelo a naveky. Ak v tom neuspeješ, alebo to urobíš zle, doplatíš na to.

Je nesmierne dôležité, aby sme v tejto najzásadnejšej otázke mali úplnú istotu. Pretože ak budem *investovať* svoj život namiesto *utrácania* ho – a pravdu má ateistická viera, potom som svoj život nenávratne premrhal. Ale ak ho budem podľa ich rady *utrácať* namiesto *investovania* – a pravdu nemajú, potom som práve urobil zrejme najkatastrofálnejšie rozhodnutie celej svojej existencie.

Našťastie, v tejto oblasti sa nemusíme spoliehať na viery, pocity, túžby, mienky, či názory nejakých ľudí, dokonca ani tie svoje. **Môžeme sa oprieť o hmatateľné fakty** a podľa nich sa zariadiť: vecne, rozumne, logicky a s istotou.

Čo radia fakty?

„Kresťanstvo je jediným náboženským posolstvom, ktoré nespočíva na múdroslovi, na nejakej idei, ale je jediným historicky podloženým náboženstvom ľudstva vôbec“ (Peter Seewald, novinár). Je totiž jediným známym prípadom toho, kedy sa skutočný Boh skutočne, hmatateľne a overiteľne prejavil (a prejavuje) nie v nejakom bájnom čase a na nejakom mýtickom mieste, ale v konkrétnom reálnom a historickom čase a priestore:

25. decembra roku 1 (ako tvrdia najnovšie výskumy a výpočty) sa v rímskej provincii Júdea narodilo dieťa. Nazvali ho menom Ješua, v slovenčine bežne prekladané ako Jozue, ale v tomto jednom prípade ho prekladáme ako Ježiš.

V roku 30. po Kr. mladý Ježiš navštívil známeho proroka Jána Krstiteľa a nechal sa u neho pokrstiť. Potom zhruba tri roky vyučoval, zhromažďoval okolo seba žiakov, ale hlavne vyvolal obrovskú búрку diskusie, pretože otvorene vyhlasoval, že je z Neba, že Boh je jeho Otcem v tom najužšom zmysle slova a on sám je predpovedaným Mesiášom, čiže Kristom, čiže Pomazaným od Boha, ba viac, že je rovno Synom Boha, rovným Bohu a má od Boha moc vládnuť, súdiť, odpúšťať hriechy i kriesiť z mŕtvych a dávať Večný Život všetkým, ktorí v neho uveria. Potvrdzoval to zázrakmi, ktoré boli jasné a nepopierateľné.

Tí, ktorým sa to nepáčilo, ho však podozrievali, že ich koná mocou Diabla a že svojou náukou zvádza ľudí preč od Boha a do záhuby. Nakoniec, keď si nevedeli rady, zinscenovali jeho zatknutie, obvinenie a vymohli si na rímskom prokurátorovi Pontiovi Pilátovi jeho popravu tradičným spôsobom rímskych popráv, ukrižovaním. To sa stalo v piatok 3. apríla roku 33 po Kr. Večer toho istého dňa bol Ježiš mŕtvy a jeho telo uložili nabalzamované do hrobu a privalili ťažkým kameňom, ako bolo v Júdei zvykom. Ježišovi odporcovia pre istotou ešte hrob zapečatili a pridali aj hliadku rímskej vojenskej stráže.

Napriek tomu v nedeľu 5. apríla roku 33 po Kr. na úsvite Ježiš vyšiel z hrobu vzkriesený, ba viac, premenený, oslávený, plný Božského svetla. Ešte štyridsať dní žil so svojimi žiakmi, vyučoval ich a dával im pokyny, čo a ako majú urobiť, keď odíde. Nakoniec vo štvrtok 14. mája roku 33. po Kr. opustil svet a vrátil sa k svojmu Otcovi do Neba. O desať dní neskôr, v nedeľu 24. mája, jeho nasledovníci zažili naplnenie tým istým Duchom Svätým, ktorý prenikal Krista a začali v jeho mene ohlasovať všetkým národom jeho posolstvo, Evanjelium. Zhruba dva roky po tejto udalosti sa s týmto istým vzkrieseným a osláveným Kristom stretol jeho zaprisahaný nepriateľ, Šavol z Tarzu, žiak renomovaného rabína Gamaliela – mimochodom, práve počas svojej cesty do Damašku, kde mienil násilne potlačiť vzťahujúce sa kresťanstvo. Šavlom táto skúsenosť otriasla, úplne ho premenila a on sa stal najhorlivejším ohlasovateľom Boha Ježiša Krista, nám dobre známym apoštolom Pavlom.

Odvtedy uplynulo 2 000 rokov. Milióny a milióny ľudí, bez ohľadu na dobu v ktorej žili, bez ohľadu na svoj pôvod, pohlavie, vzdelanie, kultúru, povahu, či čokoľvek iné, zažili nezávisle na sebe rovnakú a porovnateľnú skúsenosť stretnutia s Kristom a života s Kristom a deje sa tak stále, až dodnes..

Tento Kristus stále koná zázraky a mocné činy, objektívne, viditeľné a hmatateľné, aj dnes. Mnohé z nich sú preto vedecky dôkladne preskúmané, zdokumentované a potvrdené.

Psychiatri spolupracujúci s exorcistami aj dnes zažívajú to, čo ľudia zažívali pred 2 000 rokmi, že totiž človek môže byť posadnutý Diablom a žiadna ľudská veda ani medicína mu z toho nedokáže pomôcť – ale v mene Ježiša Krista a jeho mocou sú títo ľudia znova a znova oslobodzovaní a uzdravovaní.

Všetko toto sú fakty. Naozajstné fakty, nie nejaké názory, domnienky, či dokonca viery a mýty. Historicky, skúsenostne, objektívne a hmatateľne úplne a dostatočne podložené a overené fakty. Neexistuje žiaden rozumný, faktický, logický ani vedecký dôvod ich akokoľvek spochybnit'. Sú isteže ľudia, ktorí ich v mene svojej viery odmietajú – napríklad ateisti, agnosticci a pod. – ale odmietnuť objektívne fakty len preto, že sa mi nepáčia alebo nevyhovujú mojej viere, nie je veľmi rozumný krok a spravidla vedie skôr či neskôr k pohrome.

Ak sa teda túžiš držať faktov a rozumu, potom presne tieto fakty tvoria pevný a spoľahlivý základ pre racionálnu stratégiu v tej prvej a najzásadnejšej otázke nášho života: „Utratiť, alebo investovať? A ak investovať – ako a kam?“

Vládny výnos Boha

Keď v Rímskej ríši cisár vydal nejaké nariadenie, či nejaký vládný výnos, hovorilo sa mu slovom *evanjelium*. Keď Ježiš žil na tejto zemi, tiež nám oznamoval *evanjelium*, vládný výnos a rozhodnutie nie nejakého vladára, ale jeho Otca, Stvoriteľa¹. Ako splnomocnený a

---

¹ Jn 1,18; Mk 1,14

Bohom poverený posol a súčasne i vykonávateľ tohto rozhodnutia² nám oznámil nasledujúce kľúčové informácie, tie najdôležitejšie v celých ľudských dejinách:

- **Boh je láska**³ – a preto je sám v sebe **spoločenstvom Troch Osôb**, spojených a navzájom zladených tak hlbokým putom lásky, porozumenia a priateľstva, že spolu nie sú tromi bohmi, ale len jedným Bohom⁴.
- Tento **Boh žije „v Nebi“ dokonale a šťastný Život**.
- **Boh sa chce s týmto svojim Životom podeliť** s nami ľuďmi⁵.
- Tento projekt delenia sa Boha so svojim Životom s nami, ľuďmi, nazýva Ježiš kódovým označením „**Božie kráľovstvo**“⁶.
- Boh túto ponuku adresuje **úplne všetkým** ľuďom bez rozdielu⁷.
- Boh tento dar svojho vlastného Života navyše ponúka **úplne zadarmo**, je teda dostupný pre každého jedného človeka bez rozdielu⁸.
- **Prijat' tento dar znamená stať sa takým, ako Boh**, doslova stať sa Bohom. Preto ho od počiatku až dodnes kresťania nazývajú **zbožštením sa**⁹ a podstatu Kristovej ponuky zhrňujú do jedinej vety: „*Boh sa stal človekom, aby sa človek stal Bohom.*“
- **Práve prebieha konkurz** na tento život v „Božom kráľovstve“¹⁰ – a aj Ty si doň pozvaný. Hej, práve Ty! Bol si samým Bohom vybratý, aby si sa stal Bohom!
- **Neuspieť v tomto konkurze by bolo fakt pohromou**, skutočnou katastrofou!¹¹

No a **Ježiš Kristus prišiel na svet práve preto, aby tento konkurz uskutočnil**, umožnil nám v ňom uspieť a tým, ktorí uspejú (dúfajme, že aj Tebe), sprostredkoval víťaznú odmenu – zbožštenie sa¹².

Ako uspieť v konkurze?

Zbožštenie je ako Popoluškina svadba s princom:

Popoluška sa stane princeznou a kráľovnou. Ale nie tak, že by si sama vytvorila nejaké vlastné kráľovstvo a nejako si sama pre seba vytvorila hodnotu a postavenie kráľovnej. To by sa nedalo a nikdy by to ani nedokázala. Namiesto toho si vzala princa za muža. Princ už princom je a zakrátko bude kráľom a má aj vlastné kráľovstvo. V okamihu, keď Popoluška vzala princa za manžela, stala sa na tom všetkom účastnou: Manžel je princ, aj ona je tak princeznou. manžel bude zakrátko kráľom a teda aj ona bude zakrátko

² Jn 5,19-29

³ 1Jn 4,8.16

⁴ porov. Jn 14,9-11

⁵ Rim 8,17; Katechizmus Katolíckej cirkvi (KKC), body 1; 52

⁶ Mt 4,17

⁷ Jn 6,33

⁸ Zjv 21,6

⁹ porov. KKC 398; 460; 526 a pod.

¹⁰ Mk 16,15n

¹¹ Lk 9,25

¹² Jn 6,32-58

kráľovnou. manžel vlastní svoje vlastné kráľovstvo, odteraz je to už aj jej kráľovstvo, lebo je nevesta a manželka princa.

Aj naše zbožštenie sa nie je v tom, že sa staneme *inými bohmi vedľa Boha*, ale že sa tak **dokonale zladíme a následne zjednotíme s Jediným Nekonečným Bohom**¹³, že sa staneme **všetkým tým, čím je On** a budeme tak aj žiť všetko to, čo žije On¹⁴.

To na nás kladie určité nároky, ktoré sa nijako nedajú obísť:

- **Ak chcem byť ako Boh, musím byť ako Boh.** Ježiš nám ukázal, aké postoje, myslenie, názory, túžby a vôbec akú osobnosť má Boh v podmienkach tohto sveta a v situácii obyčajného človeka. Ak teda chcem byť ako Boh, musím sa od Ježiša naučiť byť ako Boh.
- **Ak chcem žiť ako Boh, musím žiť ako Boh.** Ježiš nám znova na sebe ukázal, ako žije, čo koná, o čo usiluje, ako sa správa Boh v podmienkach tohto sveta a v situácii obyčajného človeka. Ak teda chcem žiť ako Boh, musím sa od Ježiša naučiť žiť a konať ako Boh.
- **Boh je spoločenstvom Troch osôb**, ktoré medzi sebou tvoria vzťah dokonalého priateľstva, spojené tou najväčšou a najkrajšou priateľskou láskou – až tak, že sú síce Traja, ale dohromady len Jeden Boh, tak úzko a dokonale sú spojení. Teraz do tejto istej jednoty volajú nás, ľudí. Ak chcem túto Božiu ponuku prijať a žiť s Bohom v jednote Trojice, **musím sa aj ja naučiť tvoriť tieto vzťahy**, s Bohom samotným, ale aj s ostatnými ľuďmi po vzore Boha a žiť vzájomne túto jednotu lásky. Ježiš nám znova ukázal, ako žitie týchto vzťahov s Bohom aj s ľuďmi vyzerá v podmienkach tohto sveta a v situácii obyčajného človeka. Ak teda chcem byť Bohom a žiť Boží Život v Trojici, musím sa od Ježiša naučiť žiť tieto trojičné vzťahy Boha.
- **Boh je Stvoriteľ sveta a jeho Spasiteľ** (čiže zbožšťovateľ ľudí prostredníctvom programu „Božie Kráľovstvo“). Ježiš nám ukázal, ako uskutočňovať toto Božie dielo v podmienkach tohto sveta a v situácii obyčajného človeka. Ak chcem byť ako Boh, **musím sa stať aj ja sám spolustvoriteľom Stvoriteľa** a úplne sa s Bohom zladíť aj v tomto Jeho Diele vo svete a smerom k všetkým ľuďom všetkých čias a všetkých národov¹⁵.

No a o tomto presne kresťanstvo je. **Kresťanstvo je rekvalifikačný program**, ktorý rozbehol Ježiš Kristus, aby v ňom pripravoval kandidátov na Večný Boží Život v Bohu, v Trojici tým, že im umožní *rekvalifikovať sa* s obyčajných ľudí na synov a dcéry Boha a naučiť sa tak Nebeskému spôsobu života a byť schopnými ho žiť

Kresťania sú potom učeníci, čiže žiaci¹⁶, zúčastňujúci sa na rekvalifikačnom programe pre projekt „Božieho Kráľovstva“ tým, že sa od Ježiša učia „býť Bohom“¹⁷ – najprv „v malom“, v podmienkach tohto sveta – aby Ním potom boli aj „vo veľkom“, vo Večnosti¹⁸.

¹³ Jn 15,1-11; Gal 2,20; 3,27-28; Kol 3,11; 1Jn 4,16; atď.

¹⁴ „Účasťou v Bohu sa človek stáva milosťou tým, čím je Kristus svojou prirodzenosťou.“ (sv. Ján Damascénsky, 7. st.)

¹⁵ „Na všetkých ... dolieha vznešená povinnosť pracovať na tom, aby sa spasiteľné úmysly Božie čím ďalej tým viac uskutočňovali všade na svete na všetkých ľuďoch všetkých čias.“ (II. vatikánsky koncil, Lumen gentium 33)

¹⁶ Sk 11,26; Mt 11,29 – „jarmom“ sa v tej dobe bežne označovalo učenie sa u niektorého z rabínov-učiteľov

¹⁷ Ef 5,1; Flp 2,5; Jn 2,6;

¹⁸ tento princíp porov. napr. v podobnenstve o mínach v Lk 19,11-27; či o talentoch v Mt 25,14-30

Týmto spôsobom *investujú* svoj život v *spol'ahlivej istote*, že výnosy z tejto investície nekonečne prevyšujú čokoľvek, čo je tu na zemi vôbec možné investovať¹⁹ (a zažívajú pritom nielen nevyhnutnú námahu a nezriedka aj obeť²⁰, ale aj fúru radosti, srandy, skvelú partu a kopec iných parádnych vecí)²¹.

Rekvalifikačné stredisko

Keď Ježiš 14. mája roku 33. po Kr. odchádzal z tohto sveta, nezanechal po sebe žiadne rituály, žiadne stavby, žiadne mestá či ríše, žiadne knihy – dokonca ani Bibliu, konkrétne jej Nový Zákon! **Jediné, čo po sebe zanechal, bola Cirkev**²²: s Petrom ako prvým pápežom a svojim vlastným námestníkom na jej čele²³, s dvomi (dnes by sme to tak povedali) „kardinálmi“ Jakubom a Jánom²⁴, s ôsmymi biskupmi²⁵ (a tesne pred prijatím Ducha Svätého zvolili ešte Judášovho nástupcu, biskupa Mateja²⁶, aby ich tak na počiatku Cirkvi znova bolo dvanásť), so sedemdesiatimi dvomi presbytermi²⁷ (po slovensky „kňazmi“) a zhruba štyridsiatimi ďalšími farníkmi, mužmi aj ženami, vrátane Ježišovej Matky Panny Márie²⁸.

Táto Cirkev je **jediným a univerzálnym nástrojom nášho zbožštenia** a uspenia v konkure pre Božie Kráľovstvo²⁹:

- **Je postavená na Petrovi** a na úrade apoštolov, ktorému Ježiš zaručil, že s ním bude po všetky dni až do skončenia sveta a poveril ho vyučovaním a formovaním učeníkov pre „Božie Kráľovstvo“ a to exkluzívne pre všetky veky a pre celý svet³⁰. Vďaka tomu môžeme aj dnes na Slovensku **spol'ahlive a s úplnou istotou poznať Božiu pravdu** a nemusíme tápať v šere domnienok a dohadov a ľudských názorov.
- **Je vystrojená sviatosťami** – mocnými darmi, v ktorých koná sám Boh Ježiš Kristus. Mocou sviatostí nás naplňa Duch Svätý, Tretí z Trojice. Len vďaka tomu sa z ľudí *podobných* Bohu Ježišovi Kristovi stávajú ľudia skutočne s Bohom zjednotení a teda aj zbožštení. Bez tohto aktu Božieho konania by naše zbožštenie možné nebolo. *Znova je to ako v Popoluške: Bez princa sa Popoluška môže na princeznú hrať, dokonca si môže vypestovať všetky postoje a vlastnosti pravej princeznej, ale stále bude iba Popoluškou a nie princeznou.* Podobne my, aj keby sme sa vo všetkom úplne zladili s Kristom a stali by sme sa mu vo všetkom úplne podobní a boli v zmýšľaní, skutkoch i vzťahoch úplne *ako Boh*, bez moci sviatostí by sme stále ostávali iba ľuďmi. **Až sviatosti nás s Bohom spájajú a skutočne završujú naše zbožštenie sa**³¹.

¹⁹ 2Kor 4,17-18 – slovo *súženie* označuje v pôvodine nepohodlie, spojené s námahou, s prácou, s úsilím o niečo náročné

²⁰ porov. Mt 13,18-23; KKC 409

²¹ Mk 10,29-30; 1Pt 1,8-9

²² Mt 28,16-20

²³ Jn 21,15-19 s prihliadnutím k Jn 10,7-16

²⁴ porov. Mt 17,1; Mk 5,37; 9,2; 14,33 atď.

²⁵ čiže ostatnými z Dvanástich apoštolov

²⁶ Sk 1,15-26, *úrad*, gr. *episkopén*, biskupstvo

²⁷ porov. Lk 10,1

²⁸ Sk 1,12-15

²⁹ KKC 760

³⁰ Mt 28,16-20

³¹ KKC 1129; 1988; 1999; 2670

- **Je trojičným spoločenstvom Boha a ľudí na zemi** – a teda jediným miestom, kde sa môžem naučiť a potom aj žiť Božie Trojičné vzťahy s Bohom a s ľuďmi navzájom; ako aj jediným spôsobom, ako ich reálne žiť³².

Preto táto Cirkev nie je nič menšie, než „Božie Kráľovstvo“ na zemi³³ – a „Nebo“ (spása, večný život, zbožštenie sa,...) nie je ničím iným, než definitívne zavŕšenou a dokonalou Cirkvou vo Večnosti, v Bohu³⁴.

Ale naozaj to tak funguje?

Na nebi (a teda na zbožštení) je krásne to, že začína už tu a teraz, v tomto živote a na tejto zemi. Síce ešte len „v malom“, ale zato skutočne a opravdivo! Nie je to teda žiadna slepá viera v to, že potom, „po smrti“ čosi na človeka čaká, ako si to predstavujú napríklad ateisti. Naopak, je to prítomná a pre každého dosiahnuteľná skúsenosť. *„Máme predsa prvotiny ducha, a možno aj viac, a približujeme sa k tomu, ktorého milujeme, a čo raz máme dychtivo jesť a piť, teraz, hoci iba slabo, olizujeme a ochutnávame“*, hovorí už sv. Augustín v 4. storočí a je to naozaj tak!

Od čias Krista tak máme nazhromaždených už bezmála 2 000 rokov skúseností, horu svedectiev miliónov a miliónov ľudí, nezmerné množstvo materiálov a dôkazov, ktoré znova a znova potvrdzujú, že zbožštenie sa človeka v Bohu naozaj funguje a to po všetkých stránkach a vo všetkých jeho rozmeroch, od zázrakov a znamení, ktoré ľudia spojení s Bohom v Bohu konajú až po blaženosť Božieho Života, ktorá sa v nich stále viac a viac rozlieva:

„Nevýslovná Láska! Napriek tomu, že si videl všetky neprávosti, ktorých sa Tvoje stvorenie dopustí... zastavil si svoj zrak na kráse svojho stvorenia, do ktorého si sa bláznivo zamiloval a opojený láskou a z lásky si ho k sebe privinul a dal si mu bytie podľa svojho obrazu a podľa svojej podoby. ... Skúsila som a presvedčila som sa, Večné Božstvo, večná Trojica, ty si spojila krv svojho jednorodeného Syna s božskou prirodzenosťou, a preto má takú veľkú cenu! Ty, večná Trojica, si ako hlboké more: čím viac v ňom hľadám, tým viac nachádzam, a čím viac nachádzam, tým viac Ťa hľadám. Ty akosi nenásytne nasycuješ dušu; lebo vo svojej priepastnej hlbine sýtiš dušu tak, že stále ostáva hladná a lačná po tebe, večná Trojica, a želá si a túži v tvojom svetle uvidieť teba, Svetlo. Skúsila som a presvedčila som sa svetlom rozumu v tvojom svetle o tvojej priepastnej hĺbke, večná Trojica, i o kráse tvojho stvorenia. Preto keď som sa zhliadla v tebe, videla som, že som tvojím obrazom, lebo ty, večný Otče, mi dávaš zo svojej moci a zo svojej múdrosti; z tej múdrosti, ktorá je privlastnená tvojmu Jednorodenému. A Duch Svätý, ktorý vychádza z teba, Otče, i z tvojho Syna, dal mi dobrú vôľu, čím ma urobil hodnou lásky. Ved' ty, večná Trojica, si Stvoriteľ a ja stvorenie. A v znovustvorení, ktoré si vo mne urobil skrze krv svojho jednorodeného Syna, som v tvojom svetle poznala, že si uchvátený krásou svojho stvorenia. Priepastná hlbina, večná Trojica, Božstvo, hlboké

³² KKC 810

³³ „Cirkev je nebeská a nie je ničím iným ako nebom.“ (sv. Ján Zlatoústý)

³⁴ Zjv 21,9-11 s prihliadnutím k Ef 5,25-32

more! Čo si mi mohol dať viac než seba samého?! Ty si oheň, ktorý stále horí a nestravuje sa; ty svojou páľavou stráviš akúkoľvek samolásku duše. Ty si oheň, ktorý odstraňuje všetok chlad a osvecuje myseľ svojím svetlom, ktorým si mi dal poznať svoju pravdu. V zrkadle tohto svetla poznávam teba, najvyššie Dobro, Dobro nad všetko dobro, Dobro šťastné, Dobro nepochopiteľné, Dobro neoceniteľné; Krása nad všetku krásu, Múdrost' nad každú inú múdrost': lebo ty si sama Múdrost', ty si Chlieb anjelov, ktorý sa v ohni lásky daroval ľuďom. Ty si odev, ktorý zakrýva moju nahotu, a nás hladných živiš svojou sladkosťou, lebo si sladký, v tebe niet horkosti, večná Trojica!“ (sv. Katarína Sienská, 14. storočie)

„A tak som videla, že sa Boh raduje, že je našim otcom, že je našou matkou a že je našim pravým snúbencom - a duša jeho milovanou snúbenicou. Kristus má radosť, že je našim bratom a Ježiš, že je našim Spasiteľom.“ (sv. Juliana z Norwichu, 14. storočie)

„O môj Bože, Trojica, ktorej sa klaniam, pomôž mi celkom zabudnúť na seba, aby som spočinula v tebe nehybná a pokojná, akoby moja duša bola už vo večnosti. Nech už nič nie je schopné narušiť môj pokoj ani ma vyviesť z teba, o môj Nemeniteľný, ale nech ma každý okamih unáša ďalej do hĺbky tvojho tajomstva! Upokoj moju dušu. Urob z nej svoje nebo, svoj obľúbený príbytok a miesto svojho odpočinku. Nech ťa tam nikdy nenechám samého, ale nech som tam úplne celá, úplne bdela vo svojej viere, celá v adorácii, úplne odovzdaná tvojmu stvoriteľskému pôsobeniu.“ (Alžbeta od Najsvätejšej Trojice, 19. storočie)

„Čím viac sa modlíme srdcom, tým viac sa chceme modliť. A čím viac sa modlíme, tým viac milostí sa nám dostáva. A čím viac milostí prijímame, tým viac sa chceme modliť. Tak vstupujeme do kruhu života. Nie je to nič iné, ako to, že hriechy sú v našom živote stále menej časté. A keď sú hriechy v našom živote menej časté, začíname vo svojom živote stále viac pociťovať Božiu prítomnosť, pretože on vstupuje do nášho srdca. Sme zrodení k tomu, aby sme mali Boha vo svojom srdci. A potom začíname žiť v nebi. Nemusíme najprv umrieť, aby sme prišli do neba, môžeme s tým začať už tu – môžeme začať žiť v nebi už tu na zemi!“ (Jim Caviezel, hollywoodsky herec, 20. storočie)

Takže, **áno, funguje to**. Overiteľne a dokázateľne. **Boh svoje sľuby plní**.

Ako teda? Ideš do toho?

Ak hej, potom sa vydaj s nami na **Cestu Svetla**³⁵, na ktorej ťa prevedieme všetkým potrebným na to, aby si mohol naplniť Božie povolanie, stať sa Bohom v Bohu a uskutočniť tak výzvu Písma: „*Bojuj dobrý boj viery a zmocni sa večného života; ved' doň si povolaný*“ (1 Tim 6,12 SSV). Je to náročná cesta, isteže – ale zase nejde ani o žiadnu maličkosť, že? A do veľkých a vzácnych vecí sa vskutku oplatí investovať aj veľkú námahu. Obzvlášť do tejto, najväčšej a najcennejšej v celom Vesmíre a vôbec!

³⁵ programový modul, ktorý je zatiaľ v stave beta-verzie a neprešiel ešte oficiálnym schválením zo strany SLSK.